

STROPER- EN FAMILIEDRAMA'S IN HOUTHEM, 100 JAAR GELEDEN

Fons Heijns

Van de diverse geruchtmakende stropersdrama's waarbij één of meer stropers om het leven kwamen en die de landelijke pers haalden, zijn in onze omgeving een tweetal drama's bekend uit 1906 en 1913. Het eerste voltrok zich op het Gemeentebroek in Meerssen. Enkele jaren later - in 1913 - kende ook Houthem een stropersdrama, waarvan de gevolgen nog jaren later zichtbaar waren.

Eind december 1913 werd ons dorp Houthem namelijk opgeschrikt door een drama, dat zich afspeelde in het Kloosterbos. Daarbij waren één dode stroper, één gewonde jachtopziener en één zwaargewonde veldwachter te betreuren. Een stroper werd door de veldwachter doodgeschoten, waarbij deze zelf diverse messteken in zijn lichaam kreeg en voor het leven gehandicapt was; de jachtopziener raakte eveneens gewond door enkele messteken.

Het drama haalde de landelijke kranten en hield de gemoederen in het dorp geruime tijd bezig.

Stroperij

In de tijd waarover we nu spreken - zo'n 100 jaar geleden - had de plaatselijke bevolking het niet breed en leefde o.m. van de opbrengst van de akkers en de buit van het stropen van het wild, dat toen nog talrijk aanwezig was op de landerijen en in de bossen en schade aan de gewassen toebreacht. Om de stroperij op de landgoederen van de landeigenaars, veelal de adel, tegen te gaan werden jachtopzieners aangesteld. Zij surveilleerden vaak 's nachts, omdat de stropers dan meer kans zagen om het wild te pakken te krijgen en om uit handen te blijven van de jachtopzieners. Zij maakten daarbij gebruik van zgn. lichtbakken of krachtige zaklampen, waarmee ze de dieren trachtten te lokken. Het wild werd daardoor verblind en bleef verschrikt stil zitten waarna het door de stroper gemakkelijk verschalkt konden worden.

De jachtopzieners waren soms onbezoldigd ambtenaar van de politie en waren bewapend. Zij onderhielden goede contacten met de veldwachters, die toezicht hielden in de dorpen, en zij gingen dikwijls samen met hen op pad.

Eind december 1913

Op de stormachtige en pikdonkere avond van Tweede Kerstdag 1913 waren veldwachter Sjang Knols¹ en jachtopziener, tevens onbezoldigde rijksveldwachter, Sjeng Linckens² op surveillance op de landerijen van baron de Selys de Fançon, toen ze in het Kloosterbos geweerschoten hoorden.

¹ Sjang Knols was 27 jaar toen hij geconfronteerd werd met dit dodelijke stropersdrama. Sjang was een zoon uit het gezin van Andries Knols en Anna Maria Kuijpers, een gezin waarvan drie mannen als jachtopziener c.q. veldwachter geconfronteerd werden met de gevolgen van confrontaties met stropers.

² Sjeng Linckens was 34 jaar oud toen hij betrokken werd bij dit drama. Van 1913 tot 1918 was hij jachtopziener bij de baron de Selys de Fançon.

Omstreeks 10 uur die vrijdagavond zagen beiden daar twee stropers, de een met een lichtbak, de ander met een geweer. Toen de veldwachters genaderd waren tot bij de stropers, werden beiden gesommeerd zich over te geven. Doch een van de stropers ging ervan door, terwijl de andere een mes trok en als een wilde op beide veldwachters inhakte. Uit zelfverdediging heeft toen een van de zwaargewonde veldwachters op deze vluchtende stroper geschoten.

Zijn lijk werd 's nachts door marechaussees in het bos gevonden, nadat Sjang Knols, die geheel uitgeput was door het bloedverlies, naar de ouderlijke woning was gedragen door zijn collega Linckens. De stroper was aan zijn verwondingen overleden. Het bleek J.L. Quax uit Limmel-Meerssen te zijn, die bekend stond als een beruchte stroper. De andere geweerdragende stroper, waarvan de identiteit ook later niet kon worden vastgesteld, wist te ontkomen. Later is een zekere J.E.³ uit Meerssen aangehouden en ter beschikking van de justitie in Maastricht gesteld. Knols werd eind januari, gedeeltelijk hersteld, uit het ziekenhuis Calvariënberg te Maastricht ontslagen.

Beeldende beschrijving

De Nieuwe Tilburgsche Courant van 30 december 1913 geeft onder de titel "Stroopersdrama te Houthem" en wel zeer tot de verbeelding sprekende beschrijving van dit drama.

Over het Stroopersdrama te Houthem lezen wij het volgend verslag in de Limburger Koerier:

Het was Vrijdagavond een echt hondenweer; de wind zwiepte de bladerlooze takken der boomen en joeg de donkergrauwe wolken met een razende vaart langs den pikzwarten hemel. De regen viel kletterend en klaterend. Zoo'n weer was bij uitstek geschikt voor de wildstroopers met den lichtbak; hoe heviger de elementen beroerd zijn, hoe harder het stormt en regent, en hoe dikker de duisternis, hoe beter de nacht voor den strooper; het wild verplaatst zich dan gemeenlijk niet en is des te gemakkelijker onder schot te krijgen.

Tegen tien uur des avonds deden de **gemeenteveldwachter J. Klots [i.e. Knols]** en de **onbezoldigde rijksveldwachter J. Linckens, jacht-opziener** in dienst van baron de Selis, een ronde door het dorp in verband met het sluitingsuur. In de verte hoorden zij schoten vallen, zij spitsten de ooren en bij het volgend knallen stond het voor de veldwachters vast dat er geschoten werd in het Kloosterbosch.

³ In februari 1906 zou deze persoon J.E., [mogelijk Eijkenboom volgens Jef Knols] een zekere Lemaire, een bekende stroper die al enige processen-verbaal als stroper achter de rug had, hebben vergezeld tijdens een stropersdrama dat zich afspeelde op het Gemeentebroek in Meerssen. Daarbij kwam J. Lemaire, gehuwd en vader van een groot gezin, door een geweerschot van een van de veldwachters om het leven. Lemaire had enkele keren op de rijksveldwachters Van Puyenbroek en Houtermans geschoten, waarbij veldwachter Houtermans in het been werd geraakt en een vingertop en een stuk van de hand kwijtraakte. Op weg naar Calvariënberg overleed Lemaire. Hij was door een kogel vlak onder het hart getroffen.

(bron: Frisia, 10-2-1906)

Toen naar het Kloosterbosch; behoedzaam slopen beiden door de duisternis; stapte voor stapje, omzichtig kijkend, de duisternis met de wijd-geopende oogen doorborend. Toen het bosch bereikt was, zagen ze twee mannen aan den kant van Haasdal; een hunner manoeuvreerde met een lichtbak. De lichtbundel verlichtte een lange smalle streep. Even rusten en fluisterend spraken de veldwachters af, wat te doen. Sluipende met ingehouden adem naderden de veldwachters de twee stroopers. En toen ze tot op een paar M. genaderd waren, sprongen ze op en grepen naar de wildstroopers. Tegelijkertijd viel een schot. De strooper, die het geweer droeg, om er haas of konijn, dat op den lichtbak afkwam mee neer te schieten, vluchtte en verdween tusschen het struikgewas. De ondoordringbare duisternis vergemakkelijkte zijn vlucht. "Stil maar," sprak die man met den lichtbak, "ik ben Dormans van Haasdal," Dormans hield zich uiterlijk zeer kalm. Linckens zei tegen Knols: "Geef me even je electrisch lampje; ik heb mijn geweer verloren, dat ga ik even zoeken." Knols hield intusschen den strooper vast; plotseling schreeuwde Knols: "Kom, Linckens, hij komt me los." Aanstonds kwam Linckens ter hulp gesneld en hij greep Dormans - want onder deze naam had de strooper, die voor de veldwachters niet gekend werd, zich voorgesteld - bij de hand. Linckens voelde een scherp voorwerp, en hij zei tegen Knols: "Pas op, hij heeft wat in de handen." Op hetzelfde oogenblik sloeg de strooper met het mes in den wilde om zich heen. Knols en Linckens, doch Knols vooral kregen tal van messteken. Knols liet z'n arrestant los en deze ging aan den haal. Knols achtervolgde den vluchteling die 't mes in de hand hield. Daar keert de strooper zich om, tegen Knols roepende: "Terug, terug". Toen schoot Knols in de richting van den strooper; deze tuimelde over den grond, richtte zich weer op en liep weer verder, achtervolgd door den jachttopziener Linckens. Weer viel er een schot, waarschijnlijk door een anderen strooper gelost Linckens vuurde daarna twee keeren, ofschoon de duisternis het richten hem onmogelijk maakte. Sinds dit oogenblik werd het rustig. Doch er had zich in een korte spanne tijd tusschen menschen, die elkaar nog nimmer gezien hadden, onder stormgeloei en regenval een drama afgespeeld, zóó ontzettend, dat de veldwachters nimmer dezen verschrikkelijken nacht, die beider levens had kunnen kosten, zullen vergeten.

Knols klaagde over geweldige pijnen; zijn lichaam was het ware met steken doorkerfd; het bloed liep door de kleeren, verfde den grond rood. "Linckens kom toch terug terug, ik val" kermde Knols, die badend in zijn bloed lag. Toen zijn de beide veldwachters op stap gegaan naar de woning van Knols, gelegen nabij het Ravenbosch. Doch het loopen viel Knols zéér zwaar; Linckens, die zelf veel pijn had, ondersteunde hem en droeg hem om beurten. Zoo sukkelden zij huiswaarts; de weg was lang, meer dan twintig minuten. De consternatie te beschrijven in het ouderlijke huis van Knols is wel niet mogelijk. De zoon, die pas enkele dagen weer in dienst was, hersteld van eene gevaarlijke ziekte, gezond en wel voor enkele uren 't ouderhuis verlaten en thans kermend van pijn in het bed. Een broer van den veldwachter spoedde zich naar Valkenburg om marechaussee en dokter te waarschuwen. Zoowat twaalf uur verschenen de marechaussee en dr. Van Aubel. De dokter verbond Knols en Linckens. Knols had 5 messteken: in den buik, linkerzij (6 à 7

C.M. diep, deze wonde vooral veroorzaakte veel bloedverlies), rechterzijde en twee wonden in het rechterbeen. Linckens had een niet gevaarlijken steek nabij de hartstreek; - een c.M. meer naar naar links en hij zou der plaatse doodgestoken zijn -; een steek in het onderlijf en een in het rechterbeen. Knols bloedde zóó hevig, dat het bloed onder het ledikant op den grond lag.

Linckens gevoelde zich sterk genoeg, om met de marechaussee en den veldwachter van Valkenburg naar het bosch terug te gaan, om voorwerpen te zoeken, die de stroopers eventueel hadden achtergelaten. Doch verschrikt deinsden ze achteruit, toen ze aan den boschrand (zijde Haasdal) een lijk vonden; het was reeds koud. IJselijk tafereel. Uit een briefje in den zak bleek, dat de doode Quax heette; hij was gekleed in de uniform van remmer der Staatsspoorwegen met een fantasiepet op het hoofd.

Er werd door twee marechaussees een ladder gehaald, de anderen hielden de wacht. En een uur later zette zich de droeve stoet in beweging; de tocht door de akelige duisternis duurde circa een half uur; het lijk werd gelegd in het bakhuis bij de ouderlijke woning van Knols.

Tegen half vier kwam Linckens thuis bij zijn in doodelijken angst verkeerende vrouw, die gewend was, dat haar man, als hij op nachtdienst was, veel vroeger huiswaarts keerde.

Later hebben de marechaussees het bebloede mes gevonden, in de onmiddellijke nabijheid waar het lijk gelegen had; elders lag de lichtbak. Het was was circa 20 c.M. lang en vlijmscherp.

Zaterdagmiddag is Knols per automobiël naar Calvariënberg te Maastricht overgebracht; spoedig werd hij geopereerd; de steek in den buik maakte een operatie noodzakelijk.

Dienzelfden middag arriveerde de justitie uit Maastricht, ten einde een onderzoek in loco in te stellen. De rechtercommissaris, mr. Reperkamp, was vergezeld door den officier van justitie, mr. P. Buys, en werd bijgestaan door den waarnemenden griffier, den rijksklerk, dhr. Ch. van der Mast. Door de doctoren Nijst en Schmeddingi werd de sectie op het lijk verricht, dat per kar was overgebracht naar een niet gebruikt lokaal der o.l. school. De jachttopziener Linckens werd door den rechter-commissaris gehoord.

Wij vernemen, dat Quax een schot heeft gekregen in de zijde: de kogel is in de ingewanden blijven zitten: Quax moet overleden zijn aan inwendige verbloeding.

De remmer Quax moest Zaterdagochtend om 3 uur in dienst zijn; het slachtoffer is gehuwd; hij woont op den Meerssenerweg en laat eene dieptreurende weduwe in gezegende omstandigheden met ca. 5 jeugdige kinderen achter. Quax stond niet gunstig aangeschreven. Wie Quax begeleid heeft, is nog niet bekend. Doch zij, die eenigszins ingewijd zijn in de gebruiken der stoopers, die er met den lichtbak op uit gaan, verklaren positief, dat de stroopersbende minstens uit drie man moet hebben bestaan.

De jachtopzienersfamilie Knols

Jan Andries (Andries) Knols, geb. Schimmert 20-05-1841, ovl. Schimmert 03-03-1929, arbeider in een Belgische pannenfabriek, begon met een compagnon in Schimmert een pannenfabriek. In zijn jonge jaren was hij een geduchte stroper, later werd hij jachtopziener in het Ravensbos en onbezoldigde rijksveldwachter.

Andries kreeg in juni 1888 nabij het landgoed Ravensbos een geweerschot in zijn linkerbeen.⁴

Hij trouwde te Schimmert op 28-05-1885 Anna Maria Kuijpers, geb. Schimmert 20-12-1853, ovl. Schimmert 24-06-1939, kokkin op het kasteel te Amstenrade van de familie Marchant et d'Ansembourg en later kokkin op het kasteel van baron de Selys de Fanson in Houthem.

Zij woonden in de jachtopzienerswoning, genaamd "Vogelzang" in het Ravensbos.

Uit dit huwelijk:

1. **Jan Hubert (Sjang) Knols**, geb. Schimmert 13-03-1886, ovl. Valkenburg-Houthem 06-04-1952, van 10-02-1911 tot 06-10-1912 vervangend jachtopziener bij de Graaf van Aefferden in Posterholt. Hij werd op 10-08-1912 door burgemeester Vermeulen benoemd tot veldwachter in de gemeente

Houthem. Zijn jaarwedde bedroeg toen 400 gulden met vrije kleding.

Op 21-06-1921 werd Knols als deурwaardер gemeentelijke belastingen beëdigd. Als gevolg van zijn ziekte en gebreken werd hij op 52-jarige leeftijd per 01-10-1938 eervol ontslagen.

Hij trouwde te Houthem op 03-10-1919 Maria Elisabeth Kisters, geb. Schinnen 27-02-1890, ovl. Broekhem, huize Boslust 23-04-1974.

⁴ Rijksveldwachter gewond

Dinsdag-avond werd nabij het landgoed Ravenbosch de onbezoldigde rijksveldwachter A. Kools [i.e. Knols] alhier door een geweerschot in het linkerbeen gewond. De justitie heeft een onderzoek ingesteld. Bron: Maas en Roerbode 14-06-1888

Onderzoek naar toedracht

De justitie te Maastricht heeft een onderzoek ingesteld naar eene verwonding, toegebracht door middel van een geweerschot op den rijksveldwachter Knols, te Houthem, waarvan de dader en de aanleiding onbekend zijn. Bron: De Nieuwe Koerier 16-06-1888

In december 1913 raakte Sjeng Knols ernstig gewond door messteken van een stroper Quax, die daarbij tijdens de schermutselingen dodelijk werd geraakt.

De andere stroper [mogelijk Eijkenboom uit Meerssen] wist te ontvluchten.

2. **Joannes Josephus (Jup) Knols**, geb. Houthem 16-11-1888, ovl. Heerlen, de Weverziekenhuis 30-07-1975, volgde zijn vader op als jachtopziener in het Ravensbos.

Jup kreeg tijdens een jachtongeval in juni 1924 een kogel in zijn rechter schouderblad.⁵

- Jup trouwde op 21-04-1920 Margaretha Maria Hubertina (Grit) Vluggen, geb. Epen 10-01-1893, ovl. Valkenburg, Huize Boslust, 03-02-1984.
3. **Maria Catharina Hubertina (Tien) Knols**, geb. Houthem 19-04-1891, trouwde Frans Beck, Pruisische militair in Keulen. Hij vocht in de Eerste Wereldoorlog als militair aan het front in Frankrijk. Zij gingen na hun huwelijk in Berlijn wonen, waar zij 2 zonen kregen.
 4. **Joannes Wilhelmus (Giel) Knols**, geb. Houthem 17-10-1894, ovl. Heerlen 19-01-1966, trouwde te Heerlen op 08-04-1920 Maria Anna (Anna) Colette, geb. Bunde/Voulwames. Hij was jachtopziener op het domein Terworm van de Oranje Nassau mijnen. Zij woonden in een van de dienstwoningen. Op 01-03-1943 vierde hij zijn 25-jarig dienstjubileum bij de O.N.-mijnen. Hij vervulde - volgens de toelichting - deze vertrouwenspost met de meeste nauwgezetheid en stond bekend als een voor zijn taak volkomen berekende politiemans.
 5. **Maria Mathilde (Til) Knols**, geb. Houthem 01-05-1899, ovl. Geleen, ziekenhuis 21-09-1989, ongehuwd, werkte in de porseleinwinkel van Quaedvlieg aan de Wilhelminalaan in Valkenburg.

⁵ Eind juni 1924 werd de jachtopzienersfamilie Knols weer geconfronteerd met de gevaren van de uitoefening van hun beroep, in een tijd dat stroperij veel voorkwam.

De jachtopzieners, tevens onbezoldigde ambtenaren van de politie, Sjeng Linckens en Jup Knols, die beiden in dienst waren bij de grafelijke familie d'Ansembourg in Strabeek, waren 's nachts op surveillance in de bossen. Toen zij plotseling een schot hoorden - van waarschijnlijk een stroper - gingen zij beiden afzonderlijk op onderzoek uit. Na een poos dacht Linckens in de duisternis de stroper te zien, ging met een revolver in de hand op hem af en wilde hem arresteren. Het bleek echter Knols te zijn, die Sjeng Linckens voor de stroper aanzag. In de consternatie struikelde Jup Knols en Sjeng Linckens viel boven op hem, waarbij de revolver afging en Knols onder het rechterschouderblad door een schot werd getroffen. Jup Knols werd naar het ziekenhuis in Heerlen vervoerd, waar de kogel werd verwijderd.

Jachtopziener, tevens onbezoldigde rijksveldwachter Linckens

Joannes Antonius (op bidprentje: Johannus Antonius) **Linckens** geb. Klimmen 11-02-1879 ovl. Valkenburg (plotseling) 11-07-1948, trouwde te Wittem op 11-06-1908 Hubertina Ramakers, geb. Wittem 1883.

Op het bidprentje staat dat hij gepensioneerd opperwachtmeester der Marechaussee was.

Van 1913 tot 1918 was Sjeng Linckens jachtopziener bij de baron de Selys de Fançon. Hij werd in 1918 benoemd tot gemeenteveldwachter in de gemeente Valkenburg. Dat bleef hij tot 1939. [Hij werd ater/tevens deurwaarder, marktmeester]. Linckens huurde in 1920 een woning in de Plenkertstraat en in 1927 de veldwachterswoning in diezelfde straat.

Het echtpaar kreeg 11 kinderen, waarvan er vier op zeer jonge leeftijd overleden.

1. Joannes Antonius, geb. Wittem 24-02-1909 ovl. Wittem/Wahlwiller 13-03-1909 (2 weken oud)
2. Maria Helena, Wittem 28-03-1910, ovl. Houthem 08-12-1916 (6 jaar oud)
3. Pieter Joseph (Pierre), geb. Wittem 04-07-1911, ovl. Heerlen 10-05-1989 trouwde te Heerlen op 02-11-1939 Wilhelmina Petronella Maria Laudy, geb. 1907
4. Johannes Hubertus, geb. Wittem 12-10-1912 ovl. Valkenburg 17-04-1980 trouwde te Heerlen op 25-05-1939 Anna Cornelia Janssen
5. Johanna Catharina, geb. Houthem 12-03-1914 ovl. Houthem 27-08-1990 trouwde Valkenburg 21-06-1939 Joseph Aloysius (Sjef) Kelleners, geb. 1910
6. Anna Maria Hubertina, geb. Houthem 25-03-1915 ovl. Sittard 21-06-1994 trouwde te Valkenburg op 20-09-1940 Petrus Marie Franciscus (Piet) op de Beek, geb. 1914
7. Mathieu Joseph, geb. Houthem 20-06-1916, ovl. Houthem 22-10-1916 (4 maanden oud)
8. Mathieu Joseph, geb. ca. 04-1919, ovl. Valkenburg 22-09-1919 (5 maanden oud).
9. Anna Maria Helena, geb. 1921
10. Antoon Petrus Jozef, geb. 1927
11. Josephina Johanna Maria, geb. 1931

Het gezin Linckens kreeg, net als veel andere gezinnen in die tijd, te maken met kindersterfte en verloor vier kinderen op zeer jonge leeftijd.

Sjeng Linckens raakte in december 1913 door messteken gewond tijdens het stropersdrama in het Kloosterbos.

En tijdens een nachtelijke surveillance in het Ravensbos in juni 1924 werd Jup Knols door een schot uit de revolver van Sjeng Linckens per ongeluk in zijn rechter schouderblad getroffen.

Sjeng Linckens

Het dodelijk slachtoffer Quax

Johannes Lambertus Quax, geb. Meerssen 26-01-1875 ovl. Houthem 27-12-1913, spoorwegbeambte (remmer bij de S.S.) trouwde te Berg en Terblijt op 22-11-1906 Maria Agnes Cools, geb. Berg en Terblijt 30-11-1883 ovl. Valkenburg 20-05-1980, naaister, huishoudster, later pensionhoudster.

Zij woonden o.m. in Houthem, Meerssen en vanaf ca. 1914 aan de groote straat (Vroenhof) in Houthem.

Johannes Lambertus was al 32 jaar toen op hun eerste dochter Ida werd geboren.

Uit dit huwelijk:

1. Ida Maria Hubertina (Ida) geb. Houthem 12-10-1907 ovl. Houthem 27-07-1999, ongehuwd. Zij was de oudste van 5 kinderen en runde met haar moeder en zus Marie vele jaren een pension in Vroenhof (pension Quax, later hotel Zomers buiten, de Herberg en thans Nul 43)
2. Maria Johanna (Marieke) geb. Houthem 23-01-1909 ovl. Valkenburg 18-09-2003 trouwde Hubertus Joseph (Sjeuf) Vanmeulebrouk geb. Schin op Geul 21-06-1905 ovl. Heerlen (ziekenhuis) 13-08-1996, kantonier bij de provincie
3. Francisca Maria geb. Meerssen 22-03-1910 trouwde te Houthem op 19-07-1935 Michiel Joseph Urlings geb. Ulestraten 05-09-1907, hulpkeurmeester
4. Jozef Hubertus geb. ca. 05-1913 ovl. Meerssen 06-01-1914 (8 maanden oud)
5. Anna geb. Houthem 09-06-1914 ovl. Wassenaar 13-03-1957, trouwde Goswin Andries Boosten, geb. 1918 ovl. 1982.

Het gezin Quax maakte in korte tijd heel wat ellende mee. Moeder was enkele maanden zwanger, toen het stropersdrama zich afspeelde. Na het noodlottig overlijden van hun vader op 27 december 1913 moest het jonge gezin enkele dagen later op 6 januari 1914 ook afscheid nemen van de 8 maanden oude Jozef Hubertus. De moeder beviel enkele maanden later in Houthem op 9 juni van een dochtertje Anna.

Tot slot

In een moeilijke tijd, nu exact 100 jaar geleden, speelde zich in Houthem een stropersdrama af. Met de gevolgen daarvan werden diverse gezinnen geconfronteerd. Het ene gezin met de gevolgen van de opgelopen verwondingen, **trauma's en blijvende invaliditeit, het andere met het verlies van een echtgenoot/vader en kleine kinderen.** In een kleine gemeenschap zoals Houthem, hakte dit er behoorlijk in.

Met dank aan Jef Knols (1924-2011), zoon van Sjang, en zijn nicht Nel Knols voor hun mondelinge informatie en Fred Linckens voor gegevens over de familie Linckens.

De gezusters Quax met Elly Mulders in hun pension in Vroenhof

Bronnen:

- Gang naar het Verleden / door Jef Knols.- 2009
- Limburger Koerier, 26-2-1943
- Nieuwe Tilburgsche Courant, 30-12-1913, 5-2-1914
- Rotterdamsch Nieuwsblad, 30-12-1913
- De Nieuwe Koerier, 16-6-1888, 31-12-1913
- De Nieuwe Koerier/Maas en Roerbode, 5-2-1914
- Maas en Roerbode, 14-6-1888
- Het Vaderland, 27-6-1924
- Frisia, 10-2-1906
- 300 jaar Familie Linckens, <http://home.wanadoo.nl/p.linckens/start.htm>
- Bidprentjescollectie en documentatiesysteem van de Heemkundevereniging
- Genealogische website www.wiewaswie.nl